

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความซาบซึ้งของการเป็นบราห์มินของยุคบรรจบพบกันอย่างสม่าเสมอ เรารู้ว่าบาบาคือผู้ที่ทุกคนกำลังร้องเรียกหาอยู่เบื้องหน้าเราเป็นการส่วนตัวในเวลา
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้ที่สติปัญญาอยู่ในโยคะที่ถูกต้องแม่นยำจะมีนิมิตใต้อยู่เรื่อยๆ?
- คำตอบ:** จะมีนิมิตของสิ่งต่างๆ ในอาณาจักรใหม่ของคุณทอง: ลูกจะศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนและแล้วปกครองอาณาจักรของลูกอย่างไร เมื่อลูกเข้ามาใกล้มากขึ้นลูกจะมีนิมิตของสิ่งเหล่านั้นอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตามเพียงผู้ที่สติปัญญาอยู่ในโยคะที่ถูกต้องเท่านั้น ผู้ที่จดจำดินแดนแห่งความสงบของพวกเขาและดินแดนแห่งความสุขของพวกเขา ผู้ที่จดจำพ่อผู้เดียวแม้ในขณะที่ชื่องแะในการทำธุรกิจ จะมีนิมิตเหล่านั้นทั้งหมด
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ ลูกทั้งหมดต้องได้ไปยังชุมนุมทางจิตที่เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่นลูกจะได้รับการบอกให้พูดว่า “ว่า กูรู!” หรือให้สวดภาวนาชื่อของราม ที่นั่นลูกๆ ไม่จำเป็นที่จะต้องบอกให้สวดภาวนาสักสิ่งใด เมื่อลูกได้รับการบอกแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องพูดสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและท่านพูดสิ่งเดียวเท่านั้น ท่านพูดอะไร? ท่านพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่าเสมอ! ก่อนอื่นลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและแล้วมาและนั่งที่นั่นได้ ลูกต้องจดจำพ่อซึ่งเป็นพ่อของลูก ด้วยบราห์มาที่เวลานี้ลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่าพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครอื่นในโลกรู้สิ่งนี้ ลูกทั้งหมดเข้าใจว่าลูกคือลูกๆ ของพ่อ ทุกคนเรียกท่านว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อได้เข้ามาในร่างที่ธรรมดานี้เพื่อที่จะสอนลูก ลูกรู้ว่าบาบาเข้ามาในร่างของผู้อื่น ที่เราเป็นของท่าน บาบาคือผู้ที่มาและแสดงให้เราเห็นวิธีการที่จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ในความเป็นจริงแล้วทุกคนคือลูกของชีพบบา แต่เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อให้คำสั่งแก่ลูก: จดจำพ่อ! พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ทุกคนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ไม่ใช่ร่างกายที่พูดเช่นนั้น เป็นดวงวิญญาณที่พูดผ่านร่างกายของพวกเขา เป็นดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิด เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือนักแสดง เวลานี้บาบาได้ทำให้ลูกเป็นตรีกาลดาชิ ท่านให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบแก่ลูกแล้ว ทุกคนก็ร้องเรียกหาพ่อ แม้กระทั่งเวลานี้ผู้คนก็ยังร้องเรียกหาและจะเฝ้าแต่เรียกหาท่านต่อไปเพื่อให้ท่านมา ในขณะที่ลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกันพูดว่า บาบามาแล้ว ลูกๆ เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ ยุคนี้ได้มีการจดจำกันว่าเป็นยุคที่เป็นสิริมงคล ยุคที่เป็นสิริมงคลอยู่ระหว่างตอนปลายของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง มนุษย์ที่แท้จริงมีชีวิตอยู่ในยุคทองและมนุษย์ที่ไม่จริงมีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก มีภาพลักษณ์ของผู้ที่มีชีวิตคงอยู่ในยุคทอง ภาพลักษณ์เหล่านั้นคือภาพลักษณ์ที่เก่าแก่ที่สุด ไม่มีภาพลักษณ์ใดเก่าแก่ไปกว่าภาพลักษณ์เหล่านั้น ผู้คนสร้างสัญลักษณ์ที่ไร้ประโยชน์มากมาย ลูกรู้ว่าใครที่อยู่แล้วจากไป ภาพลักษณ์ของอัมบ้าและกาลิซึ่งมีมือมากมายถูกสร้างขึ้น ไม่มีใครที่มีมือมากมายมีชีวิตอยู่ได้ อัมบ้ามีสองมือเท่านั้น ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเธอและพนมมือและกราบไหว้บูชา มีภาพลักษณ์ประเภทต่างๆ มากมายที่ได้ถูกสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อภาพลักษณ์ของมนุษย์เหล่านั้นได้รับการตกแต่งในวิธีที่หลากหลาย รูปของพวกเขาก็เปลี่ยนไป ภาพลักษณ์เหล่านั้นไม่ได้มีอยู่จริงในรูปเหล่านั้น ทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนที่นี่กลายเป็นคนพิการ สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ลูกเข้าใจเกี่ยวกับยุคทองและศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้คงอยู่มาที่นั่นอย่างไร ดูซิว่าว่าเครื่องแต่งกายของแต่ละคนนั้นแตกต่างจากที่นี้อย่างไร; มีความหลากหลายอย่างมาก ที่นั่นราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น เมื่อลูกเข้าไปใกล้มากขึ้น ลูกจะเห็นนิมิตของเครื่องแต่งกายของอาณาจักรของลูกๆ อยู่เรื่อยๆ ลูกจะได้เห็นประเภทของโรงเรียนที่ลูกศึกษาและสิ่งต่างๆ ที่ลูกทำ อย่างไรก็ตามมีเพียงผู้ที่โยคะของสติปัญญาดีเท่านั้นที่จะได้เห็นทั้งหมด พวกเขาจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของพวกเขา ลูกยังคงต้องดำเนินธุรกิจของลูกต่อไป ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำธุรกิจๆ พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆเลย ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา นั้นถูกเรียกว่าความรู้ของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้ที่ว่าลูกจะสามารถกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร เวลานี้ลูกกำลังศึกษาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นนายของโลกอนาคต ลูกรู้ว่าการศึกษาที่เป็นไปสำหรับโลกใหม่ สำหรับดินแดนของความเป็นอมตะ ไม่ใช่ช่วงการบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปาวตีที่ออกมาด พวกเขารวมชีวาเข้ากับช่วงการ เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ และผู้นี้ก็รับฟังด้วยเช่นกัน ใครนอกจากพ่อที่จะสามารถอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของ

โลกได้? ผู้นี้ไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา เช่นเดียวกับที่ลูกอาศัยอยู่ในครอบครัว ผู้นี้ก็เหมือนกัน เขาสวมเสื้อผ้าเดียวกัน ฯลฯ เหมือนกับคนในครอบครัว เช่นที่บ้านใดก็ทำตามมีพ่อแม่และลูกๆ ดังนั้นจึงไม่มีความแตกต่างใดๆที่นี่ พ่อมาหาลูกๆ และซบซู่ในพาหนะนี้ เป็นผู้นี้ที่ได้รับการจดจำกันว่าเป็น “พาหนะที่โชคดี” บางครั้งพวกเขาแสดงให้เห็นว่าท่าน(พระเจ้า) ซบซู่ด้วยเช่นกัน ผู้คนเข้าใจผิดในสิ่งนี้ ว่าจะอยู่ในวัดได้อย่างไร? ศรีภรรยาของเจ้าชาย เขาจะไม่นั่งบนหลังวัว ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาสับสนอย่างมาก พวกเขาไม่มีความซาบซึ้งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกมีความซาบซึ้งของหนทางของความรู้ของลูก ลูกพูดว่าบามากำลังสอนลูกในยุคบรรจบพบกัน แม้ว่าลูกอยู่ในโลกนี้ สติปัญญาของลูกก็เข้าใจว่าลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน มนุษย์อื่นๆทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ลูกมีประสบการณ์ของสิ่งทั้งหมดนี้ สติปัญญาของลูกพูดว่าเวลานี้ลูกได้ออกมาจากยุคเหล็กแล้ว บามามาแล้ว โลกเก่านี้กำลังเปลี่ยนแปลง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งนี้ แม้ว่าผู้คนในครอบครัวเดียวกันอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน พ่อก็จะบอกว่าเขาอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่ลูกชายของเขาจะพูดว่าเขาอยู่ในยุคเหล็ก มันน่าแปลกใจ! ลูกๆรู้ว่าเมื่อการศึกษานี้จบสิ้นลง การทำลายล้างจะเกิดขึ้น เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำลายล้างที่ต้องเกิดขึ้น มีเพียงบางคนเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ หากลูกทั้งหมดเข้าใจว่าโลกนี้กำลังจะถูกทำลาย ลูกทั้งหมดจะกลับมาไม่ว่างเว้นในการเตรียมโลกใหม่ ลูกจะเตรียมกระเป่าและสัมภาระของลูก, “มีเวลาเหลือน้อยมาก, ดังนั้นอย่างน้อยขอให้เราเป็นของบามานะ!” แม้ว่าลูกต้องอดอยาก, บามานะจะอดอยากเป็นอันดับแรก และแล้วจึงเป็นลูกๆ นี่คือการบังเอิญ(ครว)ของบามานะ ลูกได้รับประทานจากบันดาราชของชีพบาบา อาหารนี้ลูกเรียกว่าบราห์มาโอบเจนเพราะเป็นอาหารที่เตรียมโดยบราห์มิน บราห์มินที่บริสุทธิ์เตรียมอาหารนี้ในการจดจำระลึกถึง ไม่มีใครนอกจากบราห์มินที่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา พราหมณ์เหล่านั้นไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา นี่คือการบังเอิญของชีพบาบาที่บราห์มินเตรียมอาหาร บราห์มินอยู่ในโยคะ ถึงอย่างไรพวกเขาก็บริสุทธิ์ และแล้วก็มีเรื่องของโยคะ เป็นโยคะนี้ที่ใช้ความพยายาม ลูกต้องไม่พูดเรื่องโกหกเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีใครสามารถพูดว่า: ฉันอยู่ในโยคะอย่างสมบูรณ์ หรือ: ฉันอยู่ในโยคะ 80% ของเวลา ไม่มีใครสามารถพูดเช่นนี้ได้ ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ที่ซบซู่เช่นกัน โยคะในบรรดาลูกๆ สามารถทำให้ผู้อื่นสงบด้วยวิธีที่ดี นี่คือการปลงด้วยเช่นกัน ในเวลานั้นจะมีความเจ็บปวดอย่างที่สุด เมื่อลูกกลับมาปราศจากร่างและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ นั่นคือการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อลูกนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึง ลูกได้รับการปลงใจให้ฝึกสิ่งนี้ อยากรู้ก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะอยู่ในการจดจำระลึกถึง สติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนไปสถานที่ต่างๆและเป็นเหตุให้เกิดความสูญเสีย ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นครูสอนการฝึกฝนก็ควรทำให้เขาที่นั่งบนกัณฑ์ พวกเขาควรนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อขณะอยู่เบื้องหน้าทุกคน โยคะของสติปัญญาของพวกเขาไม่ควรจะไปที่ใดอื่น และแล้วจะมีความเจ็บปวด และแล้วลูกควรกลับมาปราศจากร่างและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ชันยาสน์ที่นี้ในความเจ็บปวดสงบด้วยเช่นกัน พวกเขาจดจำใคร? นั่นไม่ใช่การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง พวกเขาไม่สามารถให้ประโยชน์ผู้ใดได้ พวกเขาไม่สามารถทำให้โลกมีความสงบ พวกเขาไม่แม้แต่จะรู้จักพ่อ พวกเขาคิดว่าธาดูบราห์มเป็นพระเจ้า แต่นั่นไม่ใช่ความจริง เวลานี้ลูกได้รับศรีมัทแล้ว: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ลูกเข้าใจว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ในขณะที่ลูกใช้แต่ละชาติเกิดองศาของลูกก็จะค่อยๆลดลงไปเป็นเหมือนกับองศาของพระจันทร์ ลูกไม่ได้ตระหนักว่าลูกเห็นสิ่งนั้นเมื่อไหร่ ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม เมื่อลูกก้าวต่อไปลูกจะได้นิมิต ดวงวิญญาณเล็กมาก เป็นไปได้ที่จะได้นิมิตของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน มิเช่นนั้นแล้วลูกๆจะพูดได้อย่างไรว่าใครบางคนมีแสงมากกว่าอีกคนหนึ่ง พวกเขาเห็นดวงวิญญาณผ่านเทพนิมิต ทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีอะไรอยู่ในมือของพ่อ ละครปลงใจให้พ่อให้ทำทุกสิ่ง ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นก็เกิดขึ้นตามละคร การออฟเพอร์โบบั๊ก ฯลฯ ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน แต่ละการกระทำเกิดขึ้นวินาทีแล้ววินาทีเล่า เวลานี้พ่อสอนลูกถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และเวลานี้กลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง นี่คือการที่นามหัตถ์ศรรย ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติได้มีการพูดถึง ลูกรับฟังเรื่องราวที่มหัศจรรย์ของธรรมชาติทั้งหมดจากพ่อ ประเด็นที่มหัศจรรย์ที่สุดคือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีฤๅษีหรือมุนี ฯลฯ ใดที่รู้สิ่งนี้ ดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กกลับมาเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินและแล้วก็กลายเป็นผู้ที่มีเทพปัญญา ให้มีความคิดเหล่านั้นในสติปัญญาของลูกว่า: ฉันดวงวิญญาณนี้ได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เวลานี้ฉันกำลังจดจำพ่ออีกครั้งหนึ่งและกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีเทพปัญญา ในโลกวัตถุนี้ มีพ่อทางร่างกายและแล้วครูและกูรู ประเด็นเดียวกันคือพ่อ ครู และสัทกูรู ลูกได้เคยจดจำผู้มีร่างกายมาตลอดทั้งวงจร เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ท่านทำให้สติปัญญาของลูกลึกลับและละเอียดอ่อนมาก นี้ไม่ได้เป็นเรื่องเล็กๆที่จะกลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครคิดเกี่ยวกับลักษณะและนารายณ์ที่กลายเป็นนายของโลกยุคทองอย่างไร ลูกเข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปเช่นกันตามความพยายามที่ลูกทำ ไม่มีคนใหม่ใดที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เพียงเมื่อพวกเขาเข้าใจในรูปที่หายไปแล้วเท่านั้นและแล้วก็จะมีการอธิบายอย่างละเอียดในสิ่งที่ลึกลับ พ่อเป็นเพียงจุดแห่งแสง แต่พวกเขาได้สร้างรูปไซขนาดใหญ(ลิงกัม)เช่นนั้น พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของมนุษย์ที่มีรูปร่างใหญ่โตด้วยเช่นกัน แต่พวกเขา

เขาไม่ได้เป็นเช่นนั้น มนุษย์มีร่างกายที่มีขนาดปกติ ผู้คนสร้างสิ่งของประเภทต่างๆในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนสับสนมาก! พ่อพูดว่า: สิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้จงทำตามศรัทธาของพ่อ บาบ่าให้ศรัทธาแก่ผู้นี้และให้นิมิตแก่เขาด้วยเช่นกัน ท่านพูดว่า: พ่อให้อาณาจักรแก่ลูก เวลานี้กลับมาซ้อแฉะในการทำงานรับใช้ นี้ ทำความพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ละทิ้งทุกสิ่ง ดังนั้นผู้นี้จึงกลายเป็นเครื่องมือ ไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นเครื่องมือในลักษณะนี้ ผู้ที่มีความซบซึ้งมาและหนึ่งที่นี้ “เรากำลังได้รับอาณาจักรและเราจะทำอะไรกับทุกสิ่งที่มีค่าแค่เศษเสี้ยว?” ดังนั้นเวลานี้พ่อดลใจให้ลูกๆทำความพยายาม อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง ลูกๆ บางคนพูดว่า: เราจะกลายเป็นอะไรที่ไม่น้อยไปกว่าศรีลักษณ์และนารายณ์ ดังนั้นจงทำตามศรัทธาและพิสูจน์สิ่งนั้นโดยไม่ครวญคราง บาบ่าไม่เคยถามว่าอะไรเกิดขึ้นกับลูกๆของท่าน หากใครบางคนกำลังจะตายทันทีในอุบัติเหตุจะมีใครรอดตายหรือไม่? เพื่อนฝูงหรือญาติมิตรบางคนอาจจะเลียงดูลูกๆอย่างแน่นอน ดูซิว่าบาบ่าอยู่ที่นี้ในกระท่อมเก่าๆอย่างไร ในขณะที่ลูกๆอยู่ในปราสาทราชวัง พ่อพูดว่า: ลูกๆรับประทาน ดื่มน้ำ และมีชีวิตที่ดี แม้แต่ผู้ที่ไม่ได้นำสิ่งใดมาที่นี่ก็ยังได้รับทุกสิ่งอย่างเหมาะสม พวกเขา มีชีวิตที่ดีกว่าบาบ่านี่ ซึ่พบาบ่าพูดว่า: พ่อคือโยคีที่เร่ร่อน พ่อสามารถไปที่ใดก็ตามที่พ่อเลือกเพื่อที่จะให้ประโยชน์กับบางคน ลูกๆที่รู้แจ้งจะไม่กลับมามีความสุขกับสิ่งต่างๆของนิมิต ไม่มีสิ่งใดนอกจากโยคะ ดังนั้นอย่าทำให้ตนเองพอใจกับสิ่งต่างๆของนิมิต อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. สร้างสภาพของโยคะที่ตรีชติของลูกสามารถทำให้บางคนเงียบสงบได้ ให้มีความเงียบสงบอย่างสมบูรณ์ สำหรับสิ่งนี้ จงฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง
2. เพื่อที่จะอยู่ในความซบซึ้งอย่างแท้จริงของความรู้นี้ จดจำว่าลูกเป็นของยุคบรรจบพบกัน โลกเก่ากำลังจะเปลี่ยนแปลง และลูกจะกลับบ้าน ทำตามศรัทธาต่อไปโดยไม่ต้องร้องครวญคราง

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาทัดเทียมกับพ่อในรูปแบบมากมาย และได้รับการตอบสนองที่ลูกต้องการในการสนทนาจากใจถึงใจของลูกในการพบปะกับพระเจ้า พ่อคือผู้ที่มีหลายรูป และจากชีวิตที่ไม่มีตัวตน ท่านนำเครื่องแต่งกายที่ละเอียดอ่อนมาใช้ในหนึ่งวินาที เช่นเดียวกัน เมื่อลูกละทิ้งชุดของโคลนของลูกและสวมชุดของเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน เป็นชุดที่ประกาย ลูกจะมีการพบปะอย่างง่ายดายและเข้าใจการตอบสนองอย่างชัดเจนในการสนทนาจากใจถึงใจ ชุดเช่นนั้นกันน้ำและกันไฟของมายาและทัศนคติและกระแสคลื่นของโลกเก่า มายาไม่สามารถแทรกแซงในสิ่งนี้

คติพจน์: ความมุ่งมั่นทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปได้

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมบุคลิกภาพของความสูงส่งและความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณ

บราห์มากุมาร (กุมารี) คือผู้ที่รักษาบุคลิกภาพและความสูงส่งของความบริสุทธิ์ไว้อย่างสม่ำเสมอ บุคลิกภาพของความบริสุทธิ์นี้จะดึงดูดดวงวิญญาณของโลกให้มาหา และความสูงส่งของความบริสุทธิ์นี้จะปลดปล่อยลูกจากการต้องจ่ายกับความสูงส่งใดๆ ในดินแดนของธรรมราช บนพื้นฐานของความสูงส่งนี้ ลูกจะสามารถเข้ามาสู่ราชันีกูลในอนาคตได้ เช่นเดียวกับบุคลิกภาพทางร่างกายนำลูกเข้าไปสู่จิตสำนึกของการเป็นร่าง ในลักษณะเดียวกัน บุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ทำให้ลูกมีสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณและนำลูกเข้าใกล้พ่อมากขึ้น